

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 60. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_640-txt-shoot-idm2305.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Først maae vi da af *ganske Hjerte* bede den *verdslige Øvrighed* om, at *Alt* hvad der i Lovene end er tilbage om *Tvang* til *Altergang* eller *Straf* og borgerlig *Skam* for hvem, der, med eller mod sin *Villie*, undlader den, maa blive aldeles *afskaffet*, da "*Herrens Bord*" og *Adgangen* dertil er en saa reen *aandelig Sag*, at det aabenbar er en af *Pavedommets* største *Forbrydelser* at have misbrugt den til *verdslige Hensigter*. Naar saa det er skedt, og enhver *Dansk Borger*, uden enten at *rødme* eller *blegne*, kan være bekiendt, at han gaaer *aldrig* til *Alters*, og naar *Sogne-Baadet* ved *Sacramenterne* er løst, saa *Sognepræsterne* ei kan op61kaste sig til *Pavster* eller tyrannisere *Borgernes Samvittighed*, da maae vi indstændig bede *Øvrigheden* at overlade til hver *Præst*, hvad kun han selv kan bedømme: hvem *han tør* tage til *Alters!* Herved burde *Øvrigheden* ei have mindste *Betænkelighed*, thi *efter Sognebaandets Løsning* har det ingen *Nød* at *Sognepræsterne* afvise *Folk* af *Lune* eller for *Løier*, og *overdreven Nidkiærhed* vil være en *sjelden* *Undtagelse*, som *Staten*, selv for sin egen *Skyld*, langt maatte foretrække for den *overdrevne Føielighed*, der vil være det *Sædvanlige*, men maa ogsaa taales, da *Haanden* aldrig, uden at forgribe sig, kan gribe ind i *Aandens Virksomhed*. Høist ubehageligt maa det vist nok være for en *oplyst Statsmand*, at enhver *Meeneder*, *Tyv*, *Bedrager* og selv *Morder* lettelig finder en *Præst*, der i *Herrens Navn* forlader ham alle hans *Synder* og lover ham evig *Salighed*, saa vore gamle *Love*, der vilde *tvinge* *Præsterne* til at gjøre det, var i den *Henseende* ligesaa *upolitiske* som *uchristelige*; men herved er *Intet* at gjøre, da *Christi Embedsmænd* har af *Ham Fuldmagt* til, paa *eget Ansvar*, at "*løse og binde,*" i *aandelig Forstand*, og kan ikke lade sig den *Frihed* betage selv at *raade for* hvad de selv skal *svare for*. Derimod tør jeg nok forsikkre vore *Statsmænd*, at naar det bliver de *samvittighedsfulde* *Præster* *mueligt* at holde lidt tilraade med *Syndsforladelsen* og *Herrens Nadvere*, da vil selv de temmelig *Ligegyldige* 62betænke sig lidt paa at rutte dermed til aabenbar grove *Forbrydere*, og det vilde være en *Understøttelse*, den borgerlige *Retfærdighed* aldrig høiere trængde til end nu. Saasnart nemlig en *Præst* ikke længer kan undskylde sig med, at han saa godt som nødes til at give selv de ugudeligste *Forbrydere* *Afløsning* og række dem *Sacramentet*, naar de forlange det, da vil han i *Regelen* lade det være, og da vil det vel netop kun blive den *nidkiære* *Præst*, der gjør en *Undtagelse*, hvor han troer sig sikker paa en *virkelig* *Omvendelse*.